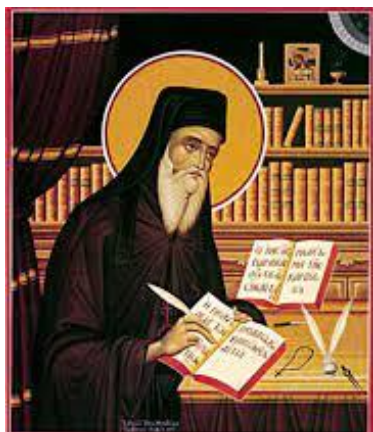

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

DESPRE PAZA MINȚII ȘI A INIMII

Sf. Nicodim Aghioritul,
icoană

Mai mult trebuie a-și păzi cineva inima de gândurile cele rele decât simțurile sale de patimile cele vătămătoare. [...] .

Inima este camera cea tainică și ascuns a minții și a sufletului [...]. De aceea, omul trebuie să ia aminte ca să-și păzească atât simțurile sale de dezmierdările cele vătămătoare care li se împotrivesc, cât și inima sa de gândurile cele viclene și de patimi. „După cum o corabie se scufundă uneori de întreitile valuri, iar alteori din pricina că ia apă, tot așa și noi: uneori pierim prin păcatele ce lucrează în afară, iar alteori ne prăpădim prin gândurile ce lucrează înăuntru. Trebuie deci să ne păzim și de năvălirile cele din afară ale duhurilor, și de necurățiile cele dinlăuntru ale gândurilor. Dar totdeauna trebuie să fim treji către observarea gândurilor.” Și, mai mult decât atât, inima trebuie păzită mai vârtos de gândurile cele rele și de patimi decât simțurile de patimile cele potrivnice și vătămătoare. Căci – așa

cum de multe ori, dacă nu se bagă în seama sonda, corabia se scufundă cu tot cu corăbieri, fără vreo nădejde de scăpare, în vreme de liniște, și aceasta și din pricina somnului celui adânc – tot așa și gândurile cele rele, nefiind băgate în seamă, scufundă oamenii în fapte rele și în pierzare.

Atunci când mintea se află în inimă, trebuie să se roage. Aflându-se în inimă, mintea ta să nu stea să privească, nemaifăcând altceva, ci, aflând partea cea lucrătoare prin cuvântul cel lăuntric al inimii – cu care gândim, judecam în mintea noastră, sau deslușim și citim în taină cărți întregi, fără a mai grăi cu gura – să n-o lase să rostească altceva decât această scurtă rugăciune care se numește de un singur gând: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!”

Dar nu ajunge numai aceasta, ci trebuie să miști și puterea cea voitoare a sufletului tău, adică să zici această rugăciune cu toată voința, puterea și dragostea ta. Și ca să-ți spun mai limpede: Cuvântul tău cel lăuntric să ia aminte, atât cu privirea lui cea gândită, cât și cu auzul său cel gândit, numai la cuvintele rugăciunii, și mai vârtos la cele ce se înțeleg prin cuvinte, fără să ia